

[Kristian Nygaard.]

ter vi den paatænkte Skolelægeordning som et meget værdifuldt Led i Arbejdet for at skabe bedst mulige Levevilkaar for Børnene.

Jeg mener ogsaa, at der her er Grund til at takke for det Arbejde, som Foreningen af Skolelæger uden for København, Danmarks Lærerforening og Danske Kvinders Nationalraad og ogsaa andre Kredse har paataget sig for at skabe Interesse for Spørgsmaalets Løsning.

Helt ny og oprøvet er Skolelægeordningen ikke. Det er gaaet her, som det saa ofte gaar i andre Forhold, at Spørgsmaalene først tages op af private, og naar det saa viser sig, at man ikke ad denne Vej kan løse Problemet fuldt ud, kommer det offentlige og gennemfører Ordningen ad Lovgivningens Vej. Jeg erkender, at der nok — ikke mindst paa Landet — kan være adskillige Forældre, der har den Opfattelse endnu, at den Opgave, der her er Tale om, maa være forbeholdt Hjemmene, men jeg tror, det maa erkendes, at selv om man forudsætter, at Forældrene i Almindelighed har den allerstørste Interesse for deres Børns Fremtid og Sundhed, saa vil de ikke være i Stand til at skabe den sundhedsmæssige Sikkerhed, som et obligatorisk Lægetilsyn, rigtigt gennemført, vil kunne skabe; og derfor bør Forældrene ogsaa modtage Lovens Bestemmelser med Forstaaelse, idet man maa huske paa, at der ikke her er Tale om tvungen Sygebehandling af Børn og unge, men kun om en Undersøgelse.

Forholdet er dette, at vi i denne Sag er saa heldige at have en ikke ringe Erfaring at bygge paa, idet København har haft en Skolelægeordning i snart 50 Aar, og et ikke ringe Antal af vore Købstæder og en Del Landsbyskoler har i kortere eller længere Tid haft en lignende Skolelægeordning som den, der her forhandles om, og dèr, hvor den er indført, er der, mig bekendt, ingen, der har ønsket at komme bort fra den igen. Hvis Hensigten skal naas, maa Ordningen være obligatorisk, men det glæder mig, at der dog i § 1 er indføjet en Bestemmelse om, at de private Skoler holdes uden for Skolelægetilsynet, naar de godtgør, at der paa anden Maade føres et betryggende Tilsyn med Børnene og Skolen.

Efter Lovforslaget kan der ansættes en Skolesundhedsplejerske. Vi har i visse Egne af Landet i Forvejen Sundhedsplejersker, der bl. a. tager sig af Spædbørnene, og vi har næsten overalt Forenings- eller Menighedssygeplejersker, som i Almindelighed er meget velsete i Hjemmene, og derfor tror jeg, det vilde være godt, om det blev de

Sygeplejersker, der allerede er i Virksomhed, der kom til at støtte Skolelægerne foreløbig, da det maa anses for en afgjort Nødvendighed, at Sundhedsplejersken skal staa i Tillidsforhold til Hjemmene, hvis hun skal kunne løse sin Opgave.

I Bemærkningerne til § 2 læser man, at Sundhedsplejerskerne vigtigste Opgave bliver at opretholde Forbindelsen mellem Skolelægen og Hjemmene i alle Spørgsmaal, der vedrører Børnenes Sundhed. Hun skal bringe Skolelægens Besked til Hjemmene, hvis Forældrene ikke selv har kunnet møde hos Skolelægen — her tror jeg nu nok, vi maa kunne faa Lovforslaget ændret, saaledes at det bliver tilstrækkeligt, naar en af Forældrene er mødt. Hun skal kontrollere, at Skolelægens Anordninger og Raad til Hjemmene, herunder Lægebehandling af Børnene, følges, og hun skal bringe Skolelægen sine Indtryk af Hjemmenes hygiejniske og økonomiske Forhold. Dette er saa vidtgaende Krav, at det vil blive meget vanskeligt at finde ret mange Sundhedsplejersker, der vil være i Stand til at gøre god Fyldest, og der kan vist ogsaa være Grund til at tænke over, om man dog ikke her gaar Hjemmenes Privatliv for nær; men det kan vi forhandle om i det Udvalg, jeg forstaar vil blive nedsat angaaende Lovforslaget.

Bestemmelsen i § 3 om den aarlige Tuberkuloseundersøgelse af hele Skolen tager direkte Sigte paa, at Skolelægens Virksomhed bliver et betydningsfuldt Led i Kampen mod Tuberkulosen, og det kan da kun vække Glæde i alle Skolekredse, ja, i hele Befolkningen.

I § 4 bestemmes det, at den første almindelige Undersøgelse af Børnene skal finde Sted i Løbet af det første halve Aar, efter at Børnene har begyndt deres Skolegang. Det er naturligvis rigtigt, at den første Undersøgelse foretages saa hurtigt som muligt, hvis Børnene lider af Svagheder, der maa tages Hensyn til, naar Undervisning gives — og det er jo ret ofte Tilfældet, vel ogsaa dèr, hvor man endda slet ikke lægger Mærke til det.

Der staar ikke noget bestemt om, hvor ofte en Klasseundersøgelse skal finde Sted, men det bør tilstræbes, at alle Børn undersøges mindst een Gang aarlig. Jeg vil finde det rigtigt, at det fastslaas i Loven, hvor ofte Undersøgelsen skal foretages, da det ogsaa kan komme til at paavirke Undervisningen, idet jeg har forstaaet det saadan, at den Tid, der gaar med til Undersøgelsen, skal tages af Undervisningstimerne.

Den Vejning og Maaling af Børnene,